35ste jaar. — Nr 27. Zaterdag 3 maart 1888.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** franks per jaar
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN DEN 3 MAART.

Nieuwjaarsgiften aan Z. H. Leo XIII.

De lijsten der pauselijke nieuwjaarsgiften zullen in den loop dezer maand gesloten worden. De personen die nog verlangen deel te nemen aan de onderschrijving zijn dringend verzocht ons hunne giften zonder uitstel te doen toekomen.

De lijsten moeten dit jaar vroeger gesloten worden, omdat de opbrengst aan de voeten van den Heiligen Vader moet neergelegd worden door de deputatie die de belgische bedevaart zal vergezellen. De lijst met de namen der onderschrijvers zal te gelijker tijd aan den Paus overhandigd worden.

10e LIJST.

Bedrag der vorige lijst	fr.	1839,79
M. Emile Laminne		20,00
Eerw. heer Landers pastoor te Henis		10,00
De congregatie van den 3e regel Tongeren		27,50
Totaal	fr.	1897.29

Van alles wat.

M. Minister Beernaert heeft de begrootingen voor 1888 nedergelegd en eene korte verklaring gegeven over den toestand der schatkist op 1 januari laatst.

Het laatste is kort van 1885, nagelaten door het gelibbrekers liberaal ministerie, is, dank aan de besparingen van het gouvernement, verminderd tot 745 duizend frank.

Het dienstjaar 1886 sluit met een *overschot* van 2 millioen 150 duizend frank meer dan in de begrooting was voorzien.

Het dienstjaar 1887 sluit met een *overschot* van 12 millioen 500 duizend frank.

Op de begrooting van 1888 is een *overschot* voorzien van vijf millioen, dat waarschijnlijk zal overtroffen worden.

De begrootingen van 1889 zijn aangeboden met een *overschot* van negen millioen.

Het vertoog van dezen toestand der finantien heeft eenen goeden indruk gemaakt.

M. Beernaert heeft vervolgens aangekondigd dat eerlang aan de kamer aanzienlijke kredieten zullen gevraagd worden op de begrooting der buitengewone uitgaven, die nog voor Paschen zal aangebonden worden.

Volgens den *Courrier de Bruxelles*, zullen deze kredieten moeten dienen voor de Maasforten en voor Brugge-zeehaven.

***

Het is waarschijnlijk dat de instelling der arrondissements-commissarissen welhaast verdwijnen zal. Een ontwerp opgemaakt door M. den gouverneur van Brabant, voorzitter der commissie door het gouvernement benoemd om de bevoegdheid en het nut der instelling te onderzoeken, zal aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers onderworpen worden tijdens de bespreking van het budget van binnenlandsche zaken.

Om de verkregen rechten te eerbiedigen, zal het gouvernement aan de in bediening zijnde commissarissen hunne zelfde jaarwedde voortbetalen. In plaats van arrondissements-commissarissen zullen deze ambtenaars voortaan « militie-commissarissen » genoemd worden.

Hunne eenige bezigheid zal zich nog uitstrekken tot de militiezaken : het voorzitten van den militieraad en al het werk dat hiermede in verband staat. Misschien zullen zij ook gelast worden met het nazien van het geldelijk beheer der gemeenten.

De bedienden der arrondissements-commissarissen zullen overgaan in de provinciale besturen en er eenen graad bekleeden overeenkomstig met de jaarwedde welke zij tot hiertoe genoten.

***

Wij lezen in den *Vooruit*, nummer van dinsdag:

« Hij zag de doktrinairen, de radikalen en de *socialisten* rond zijne legerstede, *met groote horens op den kop*, eene sarabande dansen, hem dreigend met hunne *duivelsklauwen*. »

Wat zullen de lezers van *Vooruit* daarvan zeggen ? Zij zullen ongetwijfeld met ons van meening zijn, dat de fotograaf opsteller van hun blad zijne portretten niet *flatteert*.

Het zijn wij immers niet, maar 't is *Vooruit* zelve, die schrijft dat de socialisten *horens dragen*. En de man die dat schreef kent zijn volk !

***

De onderzoekskommissie van de geneeskundige akademie heeft beslist dat het hypnotisme in openbare voorstellingen gevaar oplevert, zoo voor de zedelijkheid als voor de gezondheid der magnetiseerders en der gemagnetiseerden, en vraagt dat die vertoningen voortaan zouden verboden worden. In hare aanstaande zitting, zal de akademie dit besluit bespreken.

***

Er schijnt als eene kwade hand te liggen op de duitsche vorstenhuizen.

Prins Lodewyk (tweede zoon van den grootheertog van Baden), die vrijdag morgend te Freiburg, alwaar hij zijne studien volbracht, is overleden, was ruim 22 jaar oud.

Sinds eenige dagen, leed hij aan eene longontsteking, die echter zulk een guustigen loop scheen te nemen, dat men reeds alle gevaar verdwenen achtte. De grootheertogin was dan ook op reis gegaan naar Cannes, om haren oudsten zoon, den erfgrootheertog Frederik Wilhelm te bezoeken, die aldaar insgelijks erg ziek ligt.

Zij was voornemens, van daar naar San-Remo te reizen, om haar broer, den kroonprins van Duitschland, te bezoeken en over Freiburg terug te keeren, ten einde haren zoon Lodewyk een bezoek te brengen.

Op den weg naar Cannes, ontving zij echter bericht, dat dien toestand plotseling was verergerd. Onmiddelijk nam zij de terugreis aan, en bij hare aankomst te Freiburg, was de prins reeds overleden.

Men zegt dat de kroonprins te San-Remo zeer ontroerd was toen hij 't bericht ontving van de dood van zijnen neef.

***

In de zitting van eergisteren van de fransche Kamer der afgevaardigden, heeft de markies de Breteuil eene lange redevoering gehouden waarin hij spreekt over het gedrag van Frankryk, tegenover het drievoudig verbond tusschen Duitschland, Oostenryk en Italie. Het besluit volgender wijze : Laat ons aan de natie toonen, dat wij den oorlog niet willen, maar dat wij hem ook niet vreezen. Wij verstooten alle gedachte aan eenen aanvallenden oorlog, wij willen slechts al werkende leven, onze voorwaarde dat noch de eer noch de waardigheid des lands gekreukt worde.

De heer de la Ferronays spreekt over het verdrag met Engeland, rakende het Suezkanaal. Dit verdrag zal aan de Kamer onderworpen worden.

De heer Flourens vraagt de herstelling van het krediet voor het gezantschap bij het Vaticaan. De tegenwoordige omstandigheden dringen die herstelling op. Al de staten die moeilijkheden met den Heiligen Stoel hadden, hebben hunne diplomatische betrekkingen heraangeknoopt. Onze invloed wordt in den Oosten door de europesche mogendheden aangerand en ons voornaamste middel om in den Oosten te kunnen handelen is het geantzchap van Frankryk bij het Vaticaan.

Het krediet wordt hersteld met 294 stemmen tegen 240.

Stads- & provincie nieuws

Liefdadigheidsoptocht der katholieke maatschappijen.

De katholieke maatschappijen der stad waren allen op haren post zondag laatsleden. Ofschoon het feest slechts eenige uren vroeger ingericht werd, was de stoet treffend en zeer talrijk.

Men bemerkte er :

De commissie en de leden der « *Concordia.* »
De bloeiende nieuwe koorafdeeling « *Ambiorix.* »
De vurige katholieke jonge wacht « *Burgerbond.* »
De schutters-maatschappij « *St-Sebastiaan.* »
De afdeeling van den « *Strijdpenning.* »
De afdeeling der « *Fanfaren.* »
De katholieke wacht « *Unie.* »

Alleen de afdeeling van het « *St-Joseph Patronaat* » had zich meenen te moeten onthouden. De rondhaling heeft meer opgebracht dan men mocht hopen. Meer dan twaalf duizend geldstukken, een totaal van 1118,55 fr. uitmakende, zijn ingezameld geworden.

Reeds woensdag heeft men aan al de arme huisgezinnen der stad, zonder uitzondering, 800 bons van brood en 800 bons van kolen kunnen uitdeelen.

Wij bedanken al de maatschappijen welke aan den stoet deelgenomen hebben, de collecteurs, alsook de leden van het bureel van weldadigheid die zoo ieverig medegeholpen hebben in het uitdeelen der bons. Wij bedanken insgelijks de goedhartige bevolking onzer stad welke altijd geeft, zonder tellen, wanneer het liefdadigheidswerken geldt.

Onze achtbare senateur, M. graaf de Borchgrave d'Altena, is lijdend sedert omtrent drie weken. Daar het schrijven hem onmogelijk is, verzoekt hij de personen welke hem brieven gezonden hebben hem willen te verontschuldigen dat hij hen tot hiertoe nog niet geantwoord heeft.

(Medegedeeld).

Wij wenschen hartelijk dat de achtbare graaf de Borchgrave weldra zal hersteld zijn.

De Moerenpoort.

Sedert woensdag morgend, is de doorgang der Moerenpoort verboden.

Het water en de vorst hadden eenige steenen van den buitenkant der poort losgemaakt, welke op den grond nedergekomen waren, tot groot gevaar der voorbijgangers.

De gemeenteraad zal, in zijne zitting van heden, zich bezig houden met de kwestie der herstelling der poort.

Wij drukken de hoop uit weldra de hand aan deze herstellingswerken te zien slaan om ons alzoo een der schoone overblijfsels der militaire bouwkunst der XIVde eeuw zien te bewaren.

De Moerenpoort werd in het jaar 1379 gebouwd, gelijk het klaar te lezen staat op den steen die zich boven den ingang bevindt. Deze poort heeft alleen het geluk gehad van alle belegeringen en verdelgingen onzer stad te kunnen overleven. Nogtans, in het jaar 1675 toen de franschen onder Lodewyk XIV de stad Tongeren veroverden, was het een wonder geluk dat dit merkwaardig gebouw ons behouden werd.

De opperbevelhebber der fransche legers deed een groot gedeelte onzer poorten en muren omverwerpen, en over eenige maanden, bij het werken aan den nieuwen boulevard, tusschen de Kruisen en de Hasselt schepoorten, kwamen de overblijfsels der toen omgestorte muren voor den dag.

De fransche bevelhebber wilde vooral de Moerenpoort ter aarde werpen. Onderaardsche mijnen werden geboord en geladen om de poort te doen springen. Doch, deze pogingen gelukten niet en menige fransche soldaten lieten er het leven aan.

Deze rampzalige omstandigheid deed het ontwerp verlaten en redde alzoo een der prachtigste gedenkteekens der militaire bouwkunst der XIVe eeuw.

Men zou kunnen denken, met het beschouwen der menigvuldige kogelgaten die men er bemerkt, dat de Moerenpoort veel te lijden heeft gehad van den vijand. Dat is echter het geval niet geweest. Van deten kant belegerde de vijand nooit de stad, vermits de uitgestrekte moerassen of *morren*, welke hunnen naam aan de poort gegeven hebben, de stad van daar bevrijdden. Die kogelgaten zijn alleen bewijsstukken der oefeningen onzer oude schutters corporatie, aan wie de toenmalige regeering toestond den vogel op die poort te schieten. Dit doet ons ook begrijpen waarom de toren het meeste van den kant der stad beschadigd is, daar de vijand natuurlijk altijd van buiten moest legeren.

De raadskamer van de rechtbank van eersten aanleg van Hasselt, had in staat van voorloopige hechtenis, de genaamde Eléonora Droogmans, 24 jaren oud, naaister, geboren te Herk-la-Ville en woonachtig te Tuget (Curingen) voor de kamer van in beschuldigingstelling verzonden.

Eléonora Droogmans was beticht, den 18 december 1887, te Curingen, eenen kindermoord gepleegd te hebben op den persoon van haar onwettig kind.

Door vonnis, in datum van woensdag, heeft de kamer van inbeschuldigingstelling de betichte naar de correctionneele rechtbank verzonden en heeft ze onmiddelijk in vrijheid doen stellen.

Een koninklijk besluit van den 29 februari machtigt den gemeenteraad van Rixingen tot het onteigenen voor openbaar nut van een parceel grond noodig tot het verbreeden en de rechtlijning van den weg leidende van Althoesselt naar den steenweg van Tongeren naar Bilzen.

KADASTER. — Door ministerieel besluit van 25 februari, is M. Reydams Ad. landmeter van het kadaster, te Mechelen 1e afdeeling benoemd.

Sterfgevallen.

Verleden donderdag is in onze stad godvruchtig overleden, in het 90e jaar zijns ouderdoms en voorzien van de laatste Sacramenten van Onze-Moeder de Heilige Kerk, Mijnheer Simon Arnold Kraanen, weduwenaar van Madame Joanna-Christina Swennen.

Deze eerbiedwaardige grijsaard genoot de algemeene achting ; zijne dood zal betreurd worden, niet alleen door zijne talrijke vrienden en kennissen, maar vooral door de behoeftigen waarvan hij de mildadige weldoener was. Alle goede werken verliezen in hem eenen onuitputbaren steun.

M. Kraanen heeft gedurende zestig jaren zonder onderbreking zijn eervol ambt bediend in de hooldkerk. Men herinnert zich met hoeveel plechtigheid de vijftigste verjaardag zijner ambtbekleeding in deze kerk gevierd werd en welke blijken van genegenheid de gelukkige jubilaris ontmoette in alle rangen onzer bevolking ter gelegenheid van dit feest zonder voorgaande in België.

De plechtige lijkdienst, gevolgd van de begrafenis in den familie kelder, zal in de hooldkerk van Tongeren, maandag 5 maart plaats hebben. Vergadering ten sterfhuize om 10 3/4 uren.

Eene zeer geachte familie onzer stad is smartelijk beproefd geworden door het afsterven van Mejufvrouw Josephina De Malte, gisteren vrijdag godvruchtig overleden in den ouderdom van 75 jaren.

De plechtige lijkdienst zal plaats hebben in Onze Lieve Vrouw kerk dinsdag 6 maart om 11 uren.

BINNENLAND.

De koning en de koningin zullen zich naar Londen begeven om er de plechtigheid der zilveren jubelfeest van den prins van Wales bij te wonen.

— Het beroepshof van Brussel heeft maandag het onderzoek begonnen van het wildstroopersdrama van Stambruges.

Drie jachtwachters van den prins de Ligne stonden terecht onder de beschuldiging van vrijwilligen moord gepleegd op twee wildstroopers.

De drie jachtwachters zijn op de wijze pleidooien van drie advokaten vrijgesproken.

De advokaten hielden staan dat de wachters zich in staat van wettige verdediging bevonden.

— Aan de werken der tentoonstelling, op het Oefeningsplein te Brussel, heeft eene aardafstorting plaats gehad, die een werkman heeft begraven. De ongelukkige was verstikt als men hem van onder de aarde haalde.

— Op het kanaal van Willebroek, grondgebied van Neder-over-Hembeek, is een jongeling, die er met zijne verloofde schaatsen reed, door het ijs geschoten en verdronken.

— Men meldt uit Kortryk :

Langs de Gentschesteenweg, nr 102, te Kortryk, woonen de echtgenooten Dollyn-Coornaert.

De vrouw is geboren te Cuerne bij Kortryk, in het jaar 1845. Zij trad in 't huwelijk in haar 19e jaar. Dat is na omtrent 24 jaar dat zij getrouwd is en zij heeft tot den dag van vandaag nog niet min dan *negen-en-twintig* kinders ter wereld gebracht. Ja, negen-en-twintig waarvan zeven-en-twintig het doopsel ontvangen hebben !

't Is niet noodig te zeggen dat de tweelingen hier niet naar zijn geweest.

En van de 29 kinders, weet gij hoeveel er nog in 't leven zijn ? Een ! Een zoon die rond de 22 jaar is en die onlangs in 't huwelijksbootje getreden is.

— Schmidt, die veroordeeld was met nog andere opstokers in de werkstakingen van 1886, is in vrijheid gesteld.

Als men aan Schmidt bekend maakte dat hij voorloopig in vrijheid ging gesteld worden, dan vroeg hij eensklaps : En Falleur ? Men heeft hem verzekerd dat aan dezen ook weldra de vrijheid zal worden teruggegeven.

Schmidt is vermagerd. Zijn gewicht is 15 kilos afgenomen ; hij lijdt aan de maag. Hij is echter nog altijd de schoone en groote jongen van vroeger : hij heeft een geestig karakter en voortijds was hij bij alle vermaakspartijen katje van de baan. Er steekt eigenlijk geen kwaad in hem.

Schmidt heeft in de gevangenis boeken gebonden ; men heeft hem, als hij de gevangenis verlaten heeft, 18 fr. gegeven, zijnde hetgeen hij als boekbinder gewonnen had.

De gentsche socialisten verzonden ter gelegenheid der invrijheidstelling van Schmidt de volgende telegrammen aan Schmidt : « Ter gelegenheid uwer invrijheidstelling zenden wij u onze welgemeende gelukwenschingen. Leve het socialisme, Leve de algemeene kwijtschelding ! »

Aan vader Falleur : « De gentsche socialisten drukken hunnen vurigsten wensch uit, voor de invrijheidstelling van Oscar en hopen dat die zich niet lang zal laten wachten. Leve de algemeene kwijtschelding ! »

De vader van Falleur zond een telegram van bedankingen.

— EEN VROOLIJK GEMOED. — Bree (Limburg). — Ik had sedert lang hartkloppingen die mij den eetlust benamen. Ik was zoo droog als de sparreplanken die mij thans zouden bevatten

---

(1) Verboden nadruk voor de gazetten die geene overeenkomst gesloten hebben met de *Société des gens de lettres*.

HET

GEHEIM van ROSA (1)

DOOR

Beugny D'Haguerue.

(VERVOLG.)

Den volgenden dag ging Rosa Genoveva bezoeken en vond haar geheel ter neêr geslagen. De deurwaarders waren er geweest, een vonnis tegen haren vader ging weldra volgen, en M. de Vaudray gaf geen teeken van leven meer.

Waarschijnlijk had hij vernomen dat hun ondergang volledig was, zoo dat hij terug week voor het vooruitzicht, een meisje te huwen, dat hem hoegenaamd niets aanbracht, dan eenen vader die oud en versleten was...

De baron had alle kracht, om weêrstand te bieden, verloren. Hij was als de zeevaarder, die, in den storm zijn roer, zijn leste zeil, zijn leste anker verloren hebbende, den strijd opgeeft en zich op het dek neêrzet, in afwachting dat eene stortzee hem met zijn schip verzwelge. Zwijgend en verdoofd wachtte hij tot de vervulling der eindformaliteiten die hem van zijn leste hulpmiddel, het erfgoed van zijne voorouders kwamen berooven en hem verjagen.

Rosa trachtte beiden hoop en moed in te spreken, maar uitte geen woord van hetgeen zij den dag te voren vernomen had, noch van het middel dat zij had aangewend om M. de Vaudray te verwittigen, maar zij bevestigde, dat de ingenieur voor zaken op reis had moeten gaan, dat hij echter spoedig zou terugkomen, zelfs tijdig genoeg om de dreigende ramp voor te komen.

Zij deed al wat mogelijk was, om die twee gebrokene wezens heroptebeuren.

Dit gelukte haar slechts ten halve en zij keerde naar hare woning terug, met koortsachtig ongeduld de terugkomst van M. de Vaudray afwachtende, welke volgens hare berekening nog den zelfden avond moest plaats hebben.

De avond en de volgende dag gingen om, en de ingenieur kwam niet ; een tweede en een derde dag, en nog geene tijding...

— Zou hij ziek zijn ? Zou een onoverkomelijke hinderpaal hem beletten te komen ?... Maar waarom dan niet een woord van hoop geschreven ?...

Rosa gevoelde zich niet meer leven.

Tweemaal reeds was Pierre naar St-Michel geweest, zich gaan verzekeren dat het adres goed geschreven werd, nieuwe depechen gezonden, doch vruchteloos.

Genoveva wilde vertrekken, zij wilde geene getuige zijn van den laatsten slag welken aan haar fortuin, aan haar bestaan ging gegeven worden ; zij wilde ver van daar haren val en hare ellende gaan verbergen.

Eindelijk, op den zevenden dag, zag Rosa den ingenieur de binnenplaats harer hoeve opkomen. Zij liep hem te gemoet en riep :

— M. de Vaudray ! O, wat zijt gij lang weggebleven !

— Het is mijne schuld niet, was zijn antwoord, ik was in het zuiden op reis. Bij mijne terugkomst te Parys, vond ik drie depechen, ik ben onmiddelijk in een rijtuig gesprongen, om mij naar den ijzeren weg te laten voeren, en hier ben ik.

— Gelukkig is het nog tijd.

— Maar, mijn God, wat is het dan ? Is Genoveva ziek ?

— Neen, hare gezondheid is goed genoeg, maar de zaken haars vaders staan slechter dan ooit.

En Rosa vertelde wat zij wist.

— Er is geen minuut te verliezen, riep hij uit, maar ik kan mij zoo niet aanbieden, geef mij, bid ik u, een weinig zeep en water... voor het overige zal ik mij verontschuldigen.

Rosa spoedde zich om het gevraagde aan te halen en zegde :

— Ik wist wel dat gij mijne zuster niet aan haar lot zoudt overlaten... Geef mij uwe jas dat ik hem afborstele terwijl gij u wascht, dat zal zooveel gewonnen zijn... Zoo, gij kunt u zeer goed aanbieden, en daarbij, men zal naar uw toilet niet zien.

— Mej. Rosa, sprak de ingenieur lachend, gij zijt een moedig en klock hart ; zoo ik mej. Genoveva niet beminde, zou ik mij waarlijk genegen voelen om u het hof te maken... Geef mij de hand, gij goede, getrouwe vriendin.

— Volgaarne, mijnheer, ik bemin u ook om de liefde die gij mijne zoogzuster toedraagt... zij heeft wel veel geleden sedert eenigen tijd, het arme meisje...

de Vaudray bereidde zich om uit te gaan, doch Rosa weêrhield hem eensklaps :

— Neen, zegde zij, indien zij u zoo onverwachts zagen binnentreden, zouden zij te veel getroffen zijn. Laat mij voor gaan om u aan te kondigen. Binnen vijf minuten kunt gij mij volgen.

Na toestemming van den ingenieur liep Rosa snel vooruit.

VIII.

Rosa vond den baron en zijne dochter in den salon.

De baron zat nabij den schoorsteen, met gebogen en onvasten blik in het gekronkel der vlammen te staren. Sedert drie dagen had hij geen woord gesproken.

Genoveva hield een naaiwerk op haren schoot, doch de naald hing er werkeloos aan. Een harer handen hing slap naast haren stoel ; hare oogen waren rood geweend, en tranen hepen over hare ontkleurde wangen.

— Goeden avond, M. de baron, goeden avond mej. Genoveva, klonk Rosa's heldere en vriendelijke stem door de zaal.

Daar zij nauwelijks antwoord ontving, ging zij onmiddellijk voort.

— Men is hier altijd treurig ? En dat terwijl het buiten, onder den vrijen hemel zoo goed is, zoo frisch, zijt gij hier opgesloten, om elkander den moed te ontnemen, en dat wanneer de zon u zoo lief en vriendelijk naar buiten roept. Komaan, M. de baron, hebt gij dan geen vertrouwen in Gods voorzienigheid meer ?

— God heeft ons verlaten, kind.

— Ha, M. de baron, ga dat eens met paschen aan M. den pastoor vertellen !

De grijsaard schudde het hoofd. Hij had noch hoop noch vertrouwen meer. Het verdriet had beiden gedood.

Genoveva, jonger en moediger, had in Rosa's stem eene goede luim meenen te ontdekken ; zij durfde haar evenwel niet ondervragen maar haar vochtig oog zond haar dringende en smeekende blikken toe.

— En gij, mejuffer, hebt gij ook opgehouden aan de Goddelijke voorzienigheid te geloven ?

— Neen, ik heb altijd op Gods barmhartigheid gehoopt... maar Rosa, zij wacht zoo lang om ons ter hulp te komen... Binnen vier dagen moet het vonnis uitgesproken worden, en wij bezitten geen enkel middel meer om het gevaar al te weeren.

— Eer het vier dagen verder is, kan M. de Vaudray nog hier zijn.

— Gelooft gij nog ?....

— Ik geloof niet, ik ben overtuigd, ik ben zeker dat hij komen zal, ja dat hij tijdig komen zal.

Genoveva trachtte in de blikken der jonge boerin te lezen, wat er in haar binneste omging.

Deze ging voort :

— Indien M. de Vaudray niet sedert verscheidene dagen hier is, dan komt dit omdat hij belet is geweest ; maar ik verzeker u dat hij komen zal.

— Hoe kunt gij zulks weten ?

— Mijn klein vingerken heeft het mij gezegd.

— Heeft hij u geschreven ?

— Neen.

Genoveva verbleekte en beefde.

— Rosa, riep zij uit, gij weet iets ; spreek... ik bid u, spreek toch.

— Welnu, hij is hier.

— Is het waar ?

— Hij is op de hoeve.

— Waarom komt hij niet ?

— Hij had onduidelijke geruchten opgevangen, en daarom heeft hij, alvorens naar het kasteel te komen, willen weten wat daarvan was. Ik heb hem gezegd, dat gij hem met ongeduld verwacht.

— Hebt gij hem dat gezegd ? riep Genoveva rechtspringend.

— Mijn God ! ja ; de omstandigheden maken de zaak dringend, en er dient met haast gehandeld te worden ; ik heb hem dus alles gezegd wat hij noodig had te weten. Hij wilde onmiddelijk hier komen, en u gerust stellen, maar ik heb hem gezegd... ik vreesde voor te groote aandoening, ik ben vooruit gekomen, om u te verwittigen.

— Het is te laat, viel de baron in ; die jongeling kan niets meer voor ons doen.

— Verschooning, mijnheer de baron, hij kan u redden.

— Hoe dat ?

— Met mej. Genoveva te huwen.

— Wanneer hij zal weten dat ik ten onder